

VALTIOVARAINVALIOKUNNAN MIETINTÖ 35/2004 vp

Hallituksen esitys laiksi autoverolain muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 9 päivänä marraskuuta 2004 lähettänyt valtiovarainvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen laiksi autoverolain muuttamisesta (HE 212/2004 vp).

Jaostovalmistelu

Asia on valmisteltu valtiovarainvaliokunnan verojaostossa.

Asiantuntijat

Verojaostossa ovat olleet kuultavina

- vanhempi hallitussihteeri Heikki Kuitunen, valtiovarainministeriö
- tutkimuspäällikkö Markku Tupamäki, Kilpailuvirasto
- tulliveropäällikkö Marko Koski, Tullihallitus
- varatoimitusjohtaja Pekka Niemi, Autoalan Keskusliitto ry
- toimitusjohtaja Pasi Nieminen, Autoliitto ry
- toimitusjohtaja Pekka Puputti, Autotuojat ry
- professori Esko Linnakangas, Lapin yliopisto.

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi autoverolakia. Esityksen mukaan ajoneuvo, joka on Suomen tuotaessa ollut rekisteröitynä tai käytössä muualla kuin Suomessa vähintään kuusi kuukautta, verotettaisiin käytetyn ajoneuvon verotusta koskevien säännösten mukaisesti. Mainittuun ikärajaan saakka verotus perustuisi vastaavan uuden ajoneuvon veroon, jolloin kuitenkin vähintään kolme kuukautta rekisteröitynä tai käytössä olleelle ajoneuvolle myönnettäisiin verosta alennusta ajoneuvon ikään ja hintakehitykseen perustuvan järjestelmän mukaisesti.

Ajoneuvon käyttöä maan rajan ylittävissä työtehtävissä ehdotetaan helpotettavaksi siten, että

muualla kuin Suomessa rekisteröidyn ajoneuvon väliaikainen veroton käyttö työtehtävissä Suomessa olisi tietyin edellytyksin mahdollista myös silloin, kun ajoneuvon kuljettajalla on Suomessa vakinainen asuinpaikka.

Mahdollisuutta yksityishenkilön omaa käyttöä varten hankkiman ajoneuvon käyttöön enintään kolmen kuukauden ajan ennen autoverotuksen toimittamista jatkettaisiin vuoden 2005 loppuun.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Yleisperustelut

Valiokunta puoltaa lakiehdotuksen hyväksymistä seuraavin huomautuksin ja muutosehdotuksin.

Käytetyn ja uuden auton välinen raja

Vuoden 2002 autoverolain uudistuksen yhteydessä lakiin otettiin uusi käytetyn auton määrittely. Ajoneuvoa pidetään sen mukaan käytettynä, jos se on ollut rekisteröitynä ja käytössä. Käytöllä tarkoitetaan sellaista tosiasiallista käyttöä, joka vaikuttaa auton arvoon ja jonka jälkeen autoa ei voida enää pitää uutena.

Säännöksen on katsottu täyttävän yhteisöoikeuden vaatimukset lähtökohtaisesti syrjimättömyydestä verotuksesta, niin kuin tarkoitus oli. Säännöstä ei ole kuitenkaan sovellettu toistaiseksi, vaan siirtymäjärjestelyin on haluttu varata aikaa uuden kuluttajahintapohjaisen verojärjestelmän käyttöönotolle.

Ajoneuvojen arvon määrittely on osoittautunut kuluttajahintapohjaisessa verojärjestelmässä alun perin arvioituakin vaikeammaksi. Arvon määrittelyyn liittyy myös rajanveto uuden ja käytetyn auton välillä. Käytännön kannalta on osoittautunut olennaiseksi löytää raja, jonka avulla käytetyn auton verotus voidaan toimittaa kaikissa tapauksissa mahdollisimman oikeana ja verovelvollisten kannalta yhdenmukaisin perustein auton todellisen yleisen vähittäismyyntiarvon perusteella.

Asiassa ovat merkityksellisiä niin vähänkäytettyjen autojen arvostukseen liittyvät käytännön ongelmat kuin huoli spekulatiivisen toiminnan viriämisestä silloin, kun uuden ja käytetyn ajoneuvon väliseen määrittelyyn ei liity objektiivisia perusteita, kuten esimerkiksi tiettyä aikaa rekisteröinnistä tai käyttöönotosta.

Valiokunta on todennut asian käsittelyn yhteydessä viime vuonna mm., että autokaupalle on esitetty tarjouksia, joissa on ollut kysymys tosiasiallisesti systeemaattisesta ja mittavasta autoveron kierrosta. Valiokunta on pitänyt lain soveltamisen kannalta tarkoituksenmukaisena sitä, että lain yleiset verotussäännökset ovat sellaisia, että ne eivät anna tilaisuutta systeemaattiseen

veronkiertoon. Tuolloin oli nähtävissä, ettei autoverolakiin sisältyvä rajanveto uuden ja käytetyn ajoneuvon välillä ilmeisestikään riitä estämään sellaisenaan spekulatiivista toimintaa autojen maahantuonnissa. Tällaisesta toiminnasta on saatu taas viitteitä.

Yhteisöoikeudessa ei ole yhtenäistetty uuden ja käytetyn ajoneuvon määrittelyä sinänsä, kuten hallituksen esityksessä on todettu. Määrittely ei itsessään olekaan ratkaiseva. Olennaista on varmistua siitä, ettei ulkomailta tuotuun käytettyyn ajoneuvoon kohdistu suurempaa verotakkaa kuin saman- tai vastaavanlaiseen kotimaassa käytössä olevaan autoon. Tältä osin valiokunta katsoo, että hallituksen esitys tarjoaa lähestymistavan, jolle on mahdollista rakentaa yhteisöoikeudellisesti kestävä säännöstö. Ongelmallista on vielä se, ettei alle kolmen kuukauden ikäisistä ajoneuvoista myönnettäisi mitään vähennystä.

Valiokunta pitää tärkeänä sitä, että hallituksen esittämästä mallista saadaan käytännön kokemuksia, joiden perusteella voidaan arvioida kaikkia edellä esitettyjä seikkoja. Valiokunta esittää sen vuoksi, että autoverolain 10 § säilytetään nykyisellään, mutta hallituksen esityksen 10 §:ään sisältyvä rajanveto uuden ja käytetyn auton välillä sekä siihen liittyvä arvonmäärittely säädetään kahden vuoden määräajaksi ja sijoitetaan lain voimaantulosäännöksiin. Pysyvän sääntelyn muutostarpeita ja -mahdollisuuksia voidaan arvioida saatujen kokemusten perusteella. Samassa yhteydessä voidaan tutkia jakelutien neutraliteettia laajemminkin ja esimerkiksi erityisen käyttöönottovähennyksen tarpeellisuutta uusille autoille. Tätä koskeva ehdotus on esitetty valiokunnan asiantuntijakuulemisessa.

Ulkomaille rekisteröidyn auton käyttö Suomessa

Uudessa 34 b §:ssä säädettäisiin niistä tilanteista, joissa Suomessa vakinaisesti asuva henkilö voi käyttää muussa valtiossa rekisteröityä työnantajansa autoa työtehtävien hoitamiseen Suo-

messa ilman, että siitä tarvitsisi suorittaa autoveroa.

Sääntely liittyy läheisesti komission Suomea vastaan nostamaan kanteeseen (asia C-232/03). Kysymys on perimmältään työvoiman vapaan liikkuvuuden rajoista suhteessa autoverolain 1 §:n rekisteröinti- ja verovelvollisuuteen. 34 b §:n tarkoituksena on täydentää autoverolakia niin, ettei se muodosta estettä työvoiman vapaalle liikkuvuudelle.

Uusi säännös vastaa Suomen omaksumaa asennetta vastineessa komissiolle; työnantajan tarjoamat autot erotellaan yksinomaan työtehtäviin käytettäviin yritysajoneuvoihin ja varsinaisiin työsuhteautoihin. Uudessa 34 b §:ssä vapautetaan rekisteröinti- ja veron suorittamisvelvollisuudesta vain ensimmäinen ryhmä. Suomi on katsonut, ettei autoverotuksessa ole perusteltua kohdella eri tavalla Suomessa asuvien työntekijöiden käytössä olevia ajoneuvoja sen mukaan, onko työntekijällä ulkomainen työnantaja vai ei. Rajaus, joka sulkee varsinaiset työsuhteautot sääntelyn ulkopuolelle, on sen vuoksi perusteltu.

Valiokunta puoltaa hallituksen esityksen hyväksymistä. Asian sääntely kuuluu lähtökohtaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan, koska yhteisötasolla ei ole yhdenmukaistettu säännöksiä siitä, missä jäsenvaltiossa ajoneuvot tulee rekisteröidä ja verottaa. Esitys vastaa lisäksi yleistä käytäntöä, jonka mukaan ajoneuvo rekisteröidään ja verotetaan siinä jäsenvaltiossa, jossa sitä käytetään pääasiallisesti eli jossa on kuljettajan vakainainen asuinpaikka.

Asuinvaltioperiaatteen verotusoikeutta ei loukkaa se, että maassa tilapäisesti käytettävä ajoneuvo vapautetaan rekisteröinti- ja verovelvollisuudesta. Olennaista on kuitenkin, että ajoneuvo voidaan yksilöidä ja erottaa verotettavista ajoneuvoista. Tämän vuoksi säännös sisältää joukon varsin tiukkoja rajaehdoja, kuten ennakkoilmoituksen tullille ja käytön enimmäiskeston. Säännös ei sinänsä estä ilmoittamasta esimerkiksi useita henkilöitä auton käyttäjiksi.

Valiokunta pitää sääntelyä perusteltuna ja ymmärrettävänä, joskin ilmiänsuutaan varsin tiukkana, mistä on huomautettu myös valiokunnan

asiantuntijakuulemisessa. Säännöksen laiminlyönti oikeuttaa myös veron maksuunpanoon. Tässä suhteessa oikeuskäytännössä on kuitenkin sovellettu eräissä tapauksissa myös suhteellisuusperiaatetta (KHO 1999 t 571). Tilapäiskäyttöä koskevia säännöksiä saattaa olla aiheellista kehittää mm. tästä syystä. Yksi ratkaisumalli voisi olla päiväkohtaiset autoverot ja/tai nykyistä huomattavasti laajemmat mahdollisuudet veronpalautuksiin vietäessä auto pois Suomesta. Näitä seikkoja voitaisiin tarkastella jäljempänä tarkoitettuun tavoin auto- ja ajoneuvoverotuksen uudistustyön aikana.

Asunnon ja työpaikan välisiä matkoja pidetään verotuksessa yleisesti yksityismatkoina. Niitä ei ole tarkoitus katsoa tässä yhteydessä työtehtävien hoitamisesta aiheutuneiksi matkoiksi. Koska ulkomaille rekisteröidyn auton luvattomasta käytöstä voi aiheutua varsin mittavat seuraamukset, valiokunta pitää aiheellisena täydentää säännöstä asunnon ja työpaikan välisten matkojen osalta.

Tullin myöntämä ajo-oikeus

Hallitus esittää jatkettavaksi vielä vuodella erityismenettelyä, jonka nojalla Tulli on voinut myöntää yksityishenkilön omaan käyttöön tuomalle autolle väliaikaisen ajoluvan ennen autoveropäätöksen tekemistä. Säännöstä tarkennettaisiin lisäksi niin, että kolmen kuukauden aika laskettaisiin luvan myöntämisestä, eikä auton maahantuonnista, kuten tähän asti. Säännös oikeuttaisi myös tämän vuoden lopussa alle kolmeksi kuukaudeksi saadun luvan pidennykseen ilman eri menettelyä yhteensä enintään kolmeksi kuukaudeksi.

Esitykseen on suhtauduttu pääosin myönteisesti valiokunnan asiantuntijakuulemisissa, koska se palvelee kuluttajan tarpeita ja on joustava myös Tullin kannalta.

Erityissääntelylle on Tullin mukaan vielä tarvetta, vaikka käsittelyaikoja on voitu lyhentää yhä edellisvuodesta. Käytettynä maahantuotua autoa koskevan autoveropäätöksen keskimääräinen käsittelyaika on tällä hetkellä 21 päivää, kun se oli vuosi sitten 27 päivää.

Valiokunta puoltaa esityksen hyväksymistä.

Autoverotuksen kokonaisuudistus

Auto- ja ajoneuvoverotukseen on kohdistunut viime vuosina useita laajoja lainsäädäntömuutoksia. Verotuksen rakenne on säilynyt niissä kuitenkin peruspiirteiltään ennallaan. Eduskunta on pitänyt sen vuoksi tarpeellisenä toimenpiteitä, joiden avulla verotusta voitaisiin uudistaa syvällisesti mm. ympäristöohjauksen näkökulmasta. Kannanotossa on otettu huomioon myös Euroopan yhteisön komission suositukset autoverotuksen kehittämiseksi.

Valiokunta pitää uudistustyötä tarpeellisenä, tärkeänä ja erittäin ajankohtaisena. Koska laaja-alaisen muutoksen voimaantulo edellyttää riittävää siirtymäkautta, valmisteluun tulisi ryhtyä välittömästi ja alusta asti riittävän laajapohjaisen asiantuntemuksen turvin.

Valiokunta ehdottaa edellä olevan perusteella lausumaa, jolla kiirehditään auto- ja ajoneuvoverotuksen kokonaisuudistusta.

Yksityiskohtaiset perustelut

Valiokunta ehdottaa seuraavia muutoksia hallituksen esitykseen:

10 §. Valiokunta ehdottaa, että voimassa oleva autoverolain 10 § säilytetään ennallaan ja että hallituksen muutosesitys siirretään erilliseen 2. lakiehdotukseen autoverolain muuttamisesta annetun lain (266/2003) voimaantulosäännök-

sen muuttamisesta, sen 7 ja 8 momentiksi. Säännöstä sovellettaisiin autoverolain 10 §:n estämättä niihin verotuksiin, jotka toimitetaan ennen 1 päivää tammikuuta 2007.

Valiokunta esittää lisäksi, että hallituksen esityksen 10 §:n 2 momentista poistetaan Tullihallitusta koskeva kohta tarpeettomana. Samoin 11 a §:ää koskeva muutos ehdotetaan poistettavaksi aiheettomana.

34 b §. Valiokunta ehdottaa, että säännökseen lisätään selvyyden vuoksi maininta siitä, ettei ajoneuvon käyttöä asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin pidetä laissa tarkoitettuna työtehtävien hoitamisena. Autoa ei voitaisi käyttää siten näihin matkoihin veroa suorittamatta.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella valtiovarainvaliokunta ehdottaa,

että lakiehdotus hyväksytään muutettuna (Valiokunnan muutosehdotukset),

että hyväksytään uusi 2. lakiehdotus (Valiokunnan uusi lakiehdotus) ja

että hyväksytään yksi lausuma (Valiokunnan lausumaehdotus).

Valiokunnan muutosehdotukset

1.

**Laki
autoverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
(*poist.*)

*lisätään 29 päivänä joulukuuta 1994 annettuun autoverolakiin (1482/1994) uusi 34 b § seuraavas-
ti:*

10 §
(*Poist.*)

11 a §
(*Poist.*)

34 b §

Suomessa vakinaisesti asuva luonnollinen henkilö, jonka työpaikka sijaitsee muussa valtiossa kuin Suomessa, voi väliaikaisesti veroa suorittamatta käyttää työpaikan sijaintivaltiossa pysyvästi rekisteröityä, työnantajansa omistuksessa tai hallinnassa olevaa ajoneuvoa Suomes-

sa liikenteeseen yksinomaan työtehtäviensä hoitamiseen. Käyttö voidaan katsoa väliaikaiseksi, jos ajoneuvo viedään takaisin rekisteröintivaltioon kunkin työtehtävän päätyttyä. Väliaikaisena käyttönä voidaan kuitenkin pitää kerrallaan enintään kolmen vuorokauden yhtäjaksoista ajoneuvon käyttöä Suomessa. *Ajoneuvon käyttöä asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin ei pidetä työtehtävien hoitamisenä.*

(2 mom. kuten HE)

Voimaantulosäännös
(Kuten HE)

Valiokunnan uusi lakiehdotus

2.

Laki

autoverolain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan autoverolain muuttamisesta 4 päivänä huhtikuuta 2003 annetun lain (266/2003) voimaantulosäännöksen 7 ja 9 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1159/2003, sekä

lisätään lain voimaantulosäännökseen uusi 8 momentti, jolloin nykyinen 8 momentti sekä muutettu 9 momentti siirtyvät 9 ja 10 momentiksi, seuraavasti:

— — — — —
Tämän lain 10 §:n estämättä ennen 1 päivää tammikuuta 2007 verotettava ajoneuvo verotetaan käytettyä ajoneuvoa koskevien säännösten mukaan, jos se on ollut ennen maahan tuontia muualla kuin Suomessa rekisteröitynä tai käytössä liikenteeseen vähintään kuusi kuukautta.

Ajoneuvosta, jota ei ole pidettävä 1 momentin mukaan käytettynä, kannetaan samanlaisen tai vastaavan uuden ajoneuvon vero. Sellaisesta ajoneuvosta, joka on ollut rekisteröitynä tai käytössä liikenteeseen vähintään kolme kuukautta, kannettavaa veroa kuitenkin alennetaan ajoneuvon iän perusteella määrällä, joka vastaa enintään yhden vuoden ikäisten samanlaisten tai vastaavien ajoneuvojen markkinoilta luotettavasti havaittuja arvon muutoksia vastaavaa keskimääräistä alennusta. Erityisestä syystä voidaan ottaa huomioon enintään 18 kuukauden ikäisten ajoneuvojen arvon muutos. Jos tietoa markkinoilta havaitusta mallikohtaisesta arvon alennuksesta ei ole käytettävissä tai jos tietoa ei voida havaintojen vähäisestä määrästä tai muusta vastaavasta syystä pitää riittävän edustavana, veroa alennetaan verotettavan ajoneuvon iän perusteella 0,8 prosentilla kuukautta kohden veron kunkin edellisen kuukauden loppuun lasketusta jäännösarvosta. (Uusi)

— — — — —

Henkilön omaa käyttöä varten hankittua ajoneuvoa, josta on annettu autoveroilmoitus, voidaan vuoden 2005 loppuun käyttää väliaikaisesti veroja suorittamatta tulliviranomaisen myöntämällä luvalla enintään kolmen kuukauden ajan luvan myöntämisestä. Lupa voidaan myöntää myös ehdolla, että autoveroilmoitus annetaan viiden päivän kuluessa luvan myöntämisestä. Luvan voimassaolo päättyy 10 päivän kuluttua verotuspäätöksen tekemisestä tai, jos ajoneuvon omistusoikeus luovutetaan taikka jos ajoneuvon rekisteröintikatsastusta ei aloiteta 10 päivän kuluessa luvan myöntämisestä. Jos veroilmoitus tai verotus peruutetaan 43 §:ssä tarkoitetulla tavalla, verovelvolliselta peritään ennakkoratkaisusta perittävän maksun lisäksi maksu, jonka suuruus on enintään yksi kymmenesosa siitä verosta, joka ajoneuvosta olisi tullut säännönmukaisesti suorittaa. Ajoneuvon käytöstä liikenteeseen noudatetaan, mitä ajoneuvolaissa (1090/2002) ja sen nojalla säädetään. Jos tullilaitos on vuonna 2004 antanut luvan, jossa ajoneuvon käyttöoikeus on rajoitettu kolmea kuukautta lyhyemmäksi ja käyttövuosi on koskenut vain vuotta 2004, tällaisella luvalla saa käyttää ajoneuvoa liikenteessä ilman erillistä luvan voimassaoloajan pidennystä myös vuoden 2005 aikana, kuitenkin yhteensä enintään kolmen kuukauden ajan.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta .

Valiokunnan lausumaehdotus

*Eduskunta edellyttää, että hallitus kii-
rehtii toimenpiteitä, jotka tähtäävät
auto- ja ajoneuvoverotuksen laaja-alai-
seen uudistamiseen eduskunnan vuon-
na 2002 esittämän lausuman mukaises-
ti. Erityistä huomiota tulee kiinnittää
siihen, miten verojärjestelmän avulla
voidaan edistää ympäristöohjausta ja
-tavoitteita liikenteen päästöjen vähen-
tämiseksi. Valmistelun tulee tapahtua
alusta asti riittävän laajapohjaisen
asiantuntemuksen turvin.*

Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2004

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Olavi Ala-Nissilä /kesk	Matti Saarinen /sd
vpj.	Matti Ahde /sd	Kimmo Sasi /kok
jäs.	Christina Gestrin /r	Anni Sinnemäki /vihr (osittain)
	Jyri Häkämies /kok	Irja Tulonen /kok
	Jari Koskinen /kok	Kari Uotila /vas
	Pekka Kuosmanen /kok	vjäs. Timo Kalli /kesk (osittain)
	Reijo Laitinen /sd	Bjarne Kallis /kd
	Mika Lintilä /kesk	Eero Lämsä /kesk
	Iivo Polvi /vas	Aulis Ranta-Muotio /kesk
	Markku Rossi /kesk	Maija Rask /sd.

Valiokunnan sihteerinä jaostokäsittelyssä on toiminut

valiokuntaneuvos Maarit Pekkanen.

VASTALAUSE

Perustelut

Hallituksen esityksessä (HE 212/2004 vp) esitetään kolmea muutosta voimassa olevaan autoverolakiin. Merkittävin niistä on niin sanotun kuuden kuukauden säännön lieventäminen. Kuuden kuukauden sääntö merkitsee sitä, että alle kuuden kuukauden vanhaa autoa verotetaan uutena eikä käytettynä, vaikkakin lain 10 §:ssä todetaan, "että ajoneuvoa pidetään käytettynä, jos se on ollut rekisteröitynä ja käytössä". Tämän kuuden kuukauden säännön tarkoitus oli antaa auto-kaupalle aikaa sopeutua siihen uuteen tilanteeseen, joka syntyi, kun autoverolakia muutettiin niin, että käytettyjen tuontiautojen verotus aleni huomattavasti vuoden 2003 alusta. Tarkoitus oli, että sääntö olisi voimassa vain yhden vuoden, mutta viime vuonna sitä jatkettiin vielä yhdellä vuodella. Kuuden kuukauden sääntö on käytännössä merkinnyt sitä, ettei ole ollut taloudellisesti kannattavaa tuoda vähän käytettyjä edullisia autoja Suomeen, koska niiden vero on ollut uuden auton veron suuruinen.

Sääntö on mitä ilmeisimmin Eurooppa-oikeuden vastainen, ja tästä syystä hallitus esittää sen korvaamista uudella hieman vähemmän lainvastaisella säännöllä. Hallituksen nyt esittämä muutospäätös johtaisi käytännössä ja pääsääntöisesti siihen, että alle kolmen kuukauden vanhaa autoa verotettaisiin uutena ja yli kolmen, mutta alle kuuden kuukauden vanhan auton verotusarvo määräytyisi siten, että uuden auton verotusarvosta tehtäisiin 0,8 prosentin ikäalennus kuukautta kohden.

Hallituksen edellä esittämä 0,8 prosentin ikäalennus ei vastaa todellista arvonalennusta, jon-

ka johdosta alle kuuden kuukauden vanhoja tuontiautoja edelleen laittomasti syrjittäisiin. Kuuden kuukauden sääntöä niin kuin nyt esitettyä muutosta on perusteltu mm. sillä, että ilman niitä tilanne voisi johtaa siihen, että uusia autoja rekisteröitäisiin ulkomailla vain muodollisesti, jotta niitä voisi sitten tuoda Suomeen käytettyinä pienemmällä verolla. Näin tietenkin voisi tapahtua, mutta on todettava, että kaikissa tapauksissa tulliviranomaisen tulee määrätä tuontiautolle verotusarvo, joka vastaa auton käypää vähittäisarvoa, ja tämän sinänsä pitäisi olla riittävä este edellä kerrotun kaltaisille väärinkäytöksille.

Tietyn rajan asettamista sille, milloin autoa pidetään käytettynä, voidaan perustella joustavamman hallinnon vaatimuksilla. Kuukauden raja lienee liian lyhyt, koska se voisi houkutelaa siihen, että autoja pidettäisiin sen ajan rekisterissä siinä toivossa, että pääsisi pienemmällä verolla. Hallituksen esittämä kolme kuukautta on taas liian pitkä. Kaksi kuukautta olisi mielestämme riittävän pitkä aika estämään uusien autojen pitämistä rekisterissä vain verosyistä. On myös täysin tarpeetonta laatia yli kahden, mutta alle kuuden kuukauden vanhoille autoille erityissääntöjä.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että 1. lakiehdotus hyväksytään valio-
kunnan mietinnön mukaisena ja

että 2. lakiehdotus hyväksytään muu-
tetuna seuraavasti:

2.

Laki**autoverolain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan autoverolain muuttamisesta 4 päivänä huhtikuuta 2003 annetun lain (266/2003) voimaantulosäännöksen 7 ja 9 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1159/2003, sekä

lisätään lain voimaantulosäännökseen uusi 8 momentti, jolloin nykyinen 8 momentti sekä muutettu 9 momentti siirtyvät 9 ja 10 momentiksi, seuraavasti:

— — — — —
Tämän lain 10 §:n estämättä ennen 1 päivää tammikuuta 2007 verotettava ajoneuvo verotetaan käytettyä ajoneuvoa koskevien säännösten mukaan, jos se on ollut ennen maahan tuontia muulla kuin Suomessa rekisteröitynä tai käytössä liikenteeseen vähintään *kaksi* kuukautta.

Ajoneuvosta, jota ei ole pidettävä 1 momentin mukaan käytettynä, kannetaan samanlaisen tai vastaavan uuden ajoneuvon vero. (*Poist.*)
(10 mom. kuten VaVM)

Voimaantulosäännös
(Kuten VaVM)

Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2004

Jyri Häkämies /kok
Jari Koskinen /kok
Pekka Kuosmanen /kok
Iivo Polvi /vas

Kimmo Sasi /kok
Irja Tulonen /kok
Kari Uotila /vas
Bjarne Kallis /kd